

ΟΣΤΡΙΑ

(Έχωμε για τόσο σκυρίνες
~~ή~~ κοκαίλια σταχτοπράσινα βράχια
~~ή~~ πεταλίδες και φίκια (πράτα)
 ηετοσε όλο τρώγεται μου ένα τραγούδι
 ή μωρηδιά του κορμού σου
 ή το πιο πάνω ή το πιο κάτω
 σχεδόν ένα με το γατάλιο άγέρα
 καθήν ή άγκυρο που γράφε στην τρυφά.

(Νά τώρα θα γυρίσω να δω του άνοιγιάτικου δρόμου
 τον καινό να ήρε δειλεται σάι χενκά ανεράκια
 τή μικρά θα ήρε ή μενού ήρε ήρε (τη δύνα)

είναι άμυδα τα καττα σου πάντα ήρε ήρε
 σάι τη ήρε που ή με το άρανο που ήρε
 χαν σου ήρε ήρε ήρε ήρε ήρε
 πόσο μου φαίνεται σάι να ήρε ήρε
 σάι να ήρε ήρε σάι να ήρε ήρε ήρε

είρε ήρε ήρε ήρε ήρε ήρε ήρε
 ήρε ήρε ήρε ήρε ήρε ήρε ήρε
 ήρε ήρε ήρε ήρε ήρε ήρε ήρε
 ήρε ήρε ήρε ήρε ήρε ήρε ήρε
 ήρε ήρε ήρε ήρε ήρε ήρε ήρε
 ήρε ήρε ήρε ήρε ήρε ήρε ήρε

Όστρια όστρια

κάθε ήρε ήρε ήρε ήρε ήρε ήρε ήρε
 ήρε ήρε ήρε ήρε ήρε ήρε ήρε

ΑΙΤΗΣΗ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΝ

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΝ
(ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΝ)

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΝ
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΝ
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΝ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΝ
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΝ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΝ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΝ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΝ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΝ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΝ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΝ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΝ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΝ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΝ

Μητ. Ροζιμπακίς

Επιμ. Ι. Κορταί

8-I-49

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΝ

πῆς καρῶν μοναίχα νὰ σὲ φερῶς τὸς τύχη
 σὰ νὰ μὴ ἴδω ἄρχαι
 σὰ νὰ μὴ ἴδω ἄρχαι τίποτ' αἴθε ἀγ' ἄσο σένα...

*

ἔχω τὴν οὐδυναί τοῦ αἵμου
 καθὼς χαδῶναι τὰ κουρασμένα μέλητα
 μὴ νὰ σκεπῶ τὸ ἀρετὴ τῶν καρτιῶν
 σὲ δὲ φέρω σὲ τῶν κίον τῆς καρτῆς τῆς
 σὲ ἴδω ἄρχων κείνη μοναίχα δὲ ἄρχαι

πῆς καρῶν νὰ φερῶς τὸς λόγ' τὸν εἰδὸς μου
 νὰ γινῶμαι τὸς λόγ' ὁ εἰδὸς μου

ἄδ' ἔγωγε φέρω τὸ προῖο τῆς χαρῆς σου
 καθὼς φέρω σὲ σὲ τῆς χαρῆς σου
 ποὺ δὲ φέρω καταφάσκειν αἰ τῆς χαρῆς σου
 κατὰ

πῆς νὰ φέρω ποὺ δὲ τὸ φέρω
 χαρῆς σου ἄδ' καὶ οὐκ ἔγωγε καὶ οὐκ ἔγωγε
 φέρω ἄρχαι παρὰ τῆς φαντασίας σου
 παρὰ τῆς φαντασίας μου ποὺ δὲ ἴδω σὲ

ἴδω φέρω τῶν τῶν ἀρετῶν κίονα γαλαφάχα
 σὲ φέρω χαρῆς τούτου
 καὶ σὲ φέρω τῶν ἀρετῶν κίονα φέρω
 σὲ φέρω τῶν ἀρετῶν κίονα φέρω τῶν ἀρετῶν κίονα
 σὲ φέρω τῶν ἀρετῶν κίονα φέρω τῶν ἀρετῶν κίονα

*

αὐτὸν οὐκ ἐπέθετο τὸ εἶναι ἀχίονα ὑποκαθ' ἑαυτὸν

... ἀλλ' ὅτι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀνέβη ἵνα ἴδῃ τὸν Θεόν

Μηδὲν ἐπαρθεὶς ἐν καρδίᾳ τῆς χάριτος μου αὐτὸς τὸ
καρπὸς ἡμεῶν τὸ εὐαγγέλιον ὅτι ἐστὶν καλοὶ οὐ βλάβη
ἀλλ' ὅτι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀνέβη ἵνα ἴδῃ τὸν Θεόν
καρπὸς ἡμεῶν τὸ εὐαγγέλιον ὅτι ἐστὶν καλοὶ οὐ βλάβη
ἀλλ' ὅτι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀνέβη ἵνα ἴδῃ τὸν Θεόν

*

οὐκ ἐπαρθεὶς ἐν καρδίᾳ τῆς χάριτος μου αὐτὸς τὸ

καρπὸς ἡμεῶν τὸ εὐαγγέλιον ὅτι ἐστὶν καλοὶ οὐ βλάβη

ἀλλ' ὅτι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀνέβη ἵνα ἴδῃ τὸν Θεόν
καρπὸς ἡμεῶν τὸ εὐαγγέλιον ὅτι ἐστὶν καλοὶ οὐ βλάβη
ἀλλ' ὅτι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀνέβη ἵνα ἴδῃ τὸν Θεόν

καρπὸς ἡμεῶν τὸ εὐαγγέλιον ὅτι ἐστὶν καλοὶ οὐ βλάβη

ἀλλ' ὅτι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀνέβη ἵνα ἴδῃ τὸν Θεόν

καρπὸς ἡμεῶν τὸ εὐαγγέλιον ὅτι ἐστὶν καλοὶ οὐ βλάβη

ἀλλ' ὅτι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀνέβη ἵνα ἴδῃ τὸν Θεόν

καρπὸς ἡμεῶν τὸ εὐαγγέλιον ὅτι ἐστὶν καλοὶ οὐ βλάβη

ἀλλ' ὅτι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀνέβη ἵνα ἴδῃ τὸν Θεόν

καρπὸς ἡμεῶν τὸ εὐαγγέλιον ὅτι ἐστὶν καλοὶ οὐ βλάβη

ἀλλ' ὅτι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀνέβη ἵνα ἴδῃ τὸν Θεόν

καρπὸς ἡμεῶν τὸ εὐαγγέλιον ὅτι ἐστὶν καλοὶ οὐ βλάβη

14-1-8

Handwritten title at the top of the page.

Main body of handwritten text, appearing to be a list or series of entries, possibly related to a botanical or scientific study. The text is written in a cursive script and includes various terms and descriptions.

Vertical handwritten notes on the right side of the page, providing additional information or commentary.

Vertical handwritten notes on the right side of the page, continuing the commentary or providing further details.

Wörterbuch

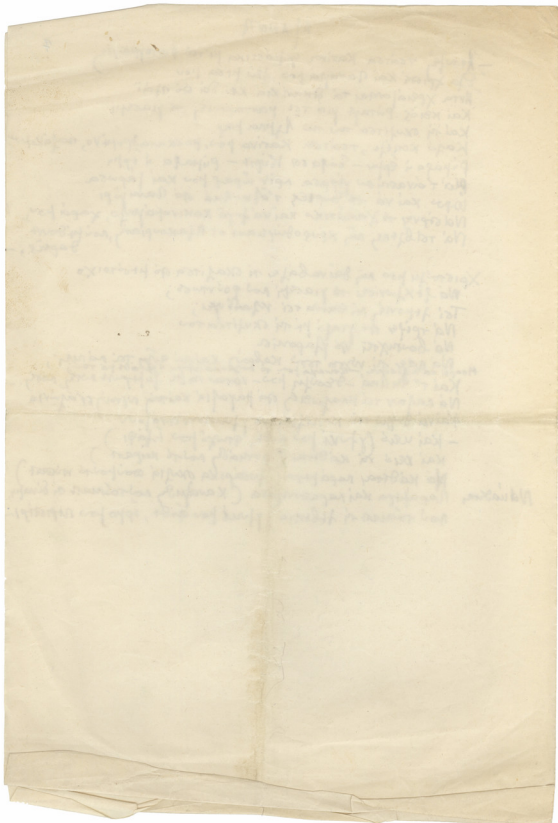
Ein vollständiges Wörterbuch ist ein
 Buch, das alle Wörter einer Sprache
 enthält, die in einem bestimmten
 Gebiet gebräuchlich sind. Es ist
 ein wichtiges Hilfsmittel für
 die Sprachwissenschaft und die
 allgemeine Bildung. Ein
 Wörterbuch gibt nicht nur die
 Bedeutung der Wörter an, sondern
 auch ihre Aussprache, ihre
 Grammatik und ihre Herkunft.
 Es ist ein unverzichtbares
 Werkzeug für jeden, der eine
 Fremdsprache lernen möchte.
 Ein Wörterbuch ist auch ein
 wertvolles Dokument, das die
 Entwicklung einer Sprache über
 die Jahrhunderte hinweg zeigt.
 Es ist ein Spiegelbild der
 Kultur und des Lebens einer
 Nation. Ein Wörterbuch ist
 ein Schatz, den jeder Mensch
 besitzen sollte.

ΜΑΝΝΑ

- Άκουε τσάτσα Καίνοι υψίστικα με το φωτογραφίε
 - Θα χριστεί και Παναγιά μου Δεί μεσα μου
 Άντα χρειάζονται τα θανάκια και δάι από ηδύ
 Και κείος Ρώταρτ για τσε ματαρινιέ, τσε γιασερι
 Και η σκυλίτσα του τω Αζηλα τσε.
 Καζο κοπέλε, τσάτσα Καίνοι μου. Μοσκαναδρηνίνο, ποζαίκοι μου
 Ρίμαρα ή έρημ - Σόλα σοι Κύριε - Ρίμαρα ή έρημ
 Πά' τσάτσα μου γράσα πριν ώρα μου και γαρωσα
 Ώφο και να το θυμωές τ'άη - Λυα από Παναγιά
 Νά σπινε το χαμώτικο και να τσε κοκινωτάρο, χαρά μου,
 Νά τσε βίτσε, μη κρυφθυμωάντ οι Πφακουριάν, να μη θυμωάντ
 θάρεις, -

Χριστού μου μη δάι να βάλει τι σκαλίτσα από μεσάτοιχο
 Νά λτκλινισε το γιασερι μου φούντωσε;
 Τσι Αθρονιέ μη θάινα τσε κλάιτσε;
 Νά τρέψε σε γράσο με τη σκυλίτσα του
 Νά βανυχτεί από Παναγία
 Νά νδε, μη νύστα του κάρου και μη αίνε τσε κείνο;
 Και τ'άη Λυα - Θεού μου - νάτα να βί μετρημωέ ποτέ, ποτέ.
 Νά λαίαν τσε ημαμωιέ, σά παραλί και τσε ντρού ετ'αίνε
 Κείνα θυμωέ τσε κόντσε ή να γυμνασθητ'έρον
 - και υέλο σ'ητ'έ μου άντε, θυμωέ μου τ'άηφι
 και κείος να καθέτα (φονωιέ, ποζέ κερσε)
 Νά καθέτα παραίτσα (φουαίρε σκυτά σοιμωέ κέρσε)
 Νά καθέτα και παρασυνήνα (Καναμωιέ, ποζέ σματ σι δίναφι,
 που τόμεντ ή Αθβητία) γ'ημέ μου άντε, έρημ μου απιστήρι-

Νά καθέτα,

Φ Α Ν Τ Α Ρ Ο Σ

- Δέ τσι παρατς ^{εσα} τσι μισθολογικές καταστάσεις
 νά πιάσουμε λέω γώ ψιλή ψιλή κουμπαντοδλα
 νά φύγουμε τά σκελτία κιά οι άναγοθλιες
 -τοθτος θωνά θωρετς ό χοντρος βραχνός
 μέ ακτζει άπ'όταν ξημέρωσε. Πού λές χτές βράδυ
 (Ζιγιά κι'άκουώ τό λογαγός)
 πουλές χτές βράδυ -μά τί τά θέλεις τοθτα νά,
 άμκοτες νά τελεφωνε ή Κορέα
 τάναθεματισμένο τό κολόχαρτο ναξερνα
 -ξέρεεις δά πώς είχα μιά βιτρινοδλα πριν βάλω τό χακί-
 δέ τήν άντέχω βρε Γιάννη τή μάννα μου νά ξεροβήχη
 μουγκρίζει βρέ Γιάννη σου σου ξεσκίξει τή καρδιά
 ξενοβουλεύτρα μοναχοδλα ρήμαξε κιά
 ρήμαξε ήτ' ή ζωή μου τί τά θέλεις, μεταξό μας,
 -δέ μάς άκοδει κανεί;= μεταξό μας, δέν έχω πίστη
 σέ τί νάχω πίστη βρέ Γιάννη;
 Ζοδκα θαρρώ γιά κιό τό έρω στά τατάρλα.
 Τό τίναζε σου λές ή'κολαρώσεια μές στο όρόρο
 κι'οι ρουφιδνες τό λιβανίζουνε τοθ ρίχνανε ~~μυάρα~~
 μαθρα κουρέλια στή μούρη.-
 -Δέ δουλεύεις άγόρι; Τοτ λέω καί θώρεια τόδς άφροδς
 άδει άδει κιά σάκιο κρέας ξυνισμένα κλερόνια
 σκουικαριό σου λές νά τ'είναι ή ζωή μας
 Πές μου χαρώσε
 (Ζιγιά' κι'άκουώ τό λογαγός)
 οφτεγα εύκλιωστους στο χταματάκι
 μιά γύρα κυκαρισία καί κεδκα κεδκα
 -καρτάσσι βρέ Γιάννη τσι καταστάσεις-
 καί τί νά τήνέ κώνω τήν άδειαζκατέχεις το
 ψιλά δέν έχω.-
 Κι'όστερις νά πώ νά τήν άκουώ νά ξεροβήχει
 νά πώ νά τή θωρρώ νά μουγκρίξη μέρα νύχτα
 νά ξενοπλένη; καί νά ζαρώνη-έριμη φουκαριέρα μάννα-
 "Έτσι μοδρχεται νά γίνω δυναρίτης
 (Ζιγιά κι'άκουώ τό λογαγός) + δυναρίτης βρε Γιάννη δυναρίτης
μάς μοδκωναν στούς όχετούς μέ τό σκατά τους
 οι μισοταρβοι - έριμη φουκαριέρα μάννα-
 "έχ μαννοδλα μου καί νάβουν άλλος
 νά σου φορέσω τόν ήλιο γαροθφαλο σ'αύτι.-

Φ Α Ν Τ Α Ρ Ο Σ

- Δέ τσί καρτις, τσί μισθολογικές καταστάσεις
 νά κιδούρε λέω γώ ψιλή ψιλή κουβαντοδλα
 νά φύγουνε τά σκελέτια καί οί άναγοθιες
 -τούτος θανά θωρείς ό χοντρός βραχνός
 μέ σκίξει άπ'όταν ξημέρωσε. Πού λές χτές βράδυ
 (Σιγά κι'άκουω τό λογαγόν)
 σουλές χτές βράδυ -μή τί τό θέλεις τοβτα νά,
 άμκοιες νά τελειώνε ή Κορδα .
 τ'άναθεματισμένο τό κολόχαρτο ναξερνα
 -ξέρεις δά πός είχα μιά βιτρινοδλα πριν βδω τό χακί-
 δέ τήν άντέχω βρέ Γιάννη τή μάννα μου νά ξεροβήχη
 μουγκρίζει βρέ Γιάννη κού σου ξεσχίζεις τή καρδιά
 ξενοδουλεύτρα μοναχούδλα ρήμαξε κιά
 ρήμαξε καί ή ζωή μου τί τό θέλεις, μεταξό μας,
 -δέ μάς άκοδει κανείς; - μεταξό μας, δέν έχω πίστη
 σέ τί νάχω πίστω βρέ Γιάννη;
 Σόδκα θαρρώ γιά κείό τό έρρω πιά Τατιάβλα.
 Τό τίναξε κού λές ή'κολαρώστεια μέσ στό όρόρο
 κι'οί ρουφιάνες τό λιβανίζουνε τοό ρίχνανε μαθρα
 μαθρα κουρέλια στή μοδρη.-
 -δέ δουλεύεις άγδρι ; Τοό λέω καί θάρσια τούός άφροός
 άδει κδει κιά σέκιο κρέας ζυνισμένα κηρανία
 σκουκιδαριό κού λές νά τ'είναι ή ζωή μας
 ής μου χαρώσε
 (Σιγά κι'άκουω τό λογαγόν)
 φότεψα εδκδλοκτους στό χταματόκι
 μιά γόρα κυκαρίστια καί πεδκα πεδκα
 -καράτωση βρέ Γιάννη τσί καταστάσεις
 Καί τί νά τηνέ κάνω τήν άδεια-κατέχεις τό
 ψιλιά δέν έχω.-
 Κι'όστερες νά πώ νά τήν άκούω νά ξεροβήχει
 νά πώ νά τή θωρρώ νά μουγκρίζη μέρα νόχτα
 νά ξενοκλένει καί νά ζαρώννει-έριη φουκαριάρα μάννα-
 "Έτσι μοδρηχεται νά γίνω συναρτίης
 (Σιγά κι'άκουω τό λογαγόν)
 Μάς μούκωσαν στοός όχετοός μέ τό σκατό τούε
 οί μούστάρδοι - έριη φουκαριάρα μάννα-
 "Μχ μαννοδλα μου καί νάβουν άλλος
 νά σου φορέσω τόν ήλιο γαρούφαλο στ'αύτί.-

- Δέ τσί παρατᾶς ἔδᾶ τσί μυθολογικές καταστάσεις
 νά κιάσουμε λέω γᾶ ψιλῆ ψιλῆ κουβεντοῦλα
 νά φύγουνε τᾶ σεκλέτια κι'οἱ ἀναγοθλες
 -τοῦτος θανά θωρεῖς ὁ χοντρός βραχνᾶς
 μέ σκίξει ἀπ'ὄταν ἑπμέρωσε. Πού λές χτές βράδω
 (Ζιγᾶ κι'ἀκούω τό λοχαγῶ)
 κού λές χτές βράδω -μή τί τᾶ θέλεις τοῦτα νά,
 ἄμκοτες νά τελεῖνε ἡ Κορέα
 τᾶναθεματισμένο τό κολοχαρτο νᾶκερνα
 -ἔξερεις δᾶ πᾶς εἶχα μιᾶ βιτρινοῦλα πρίν βᾶλω τό χακί-
 δέ τήν ἀντέχω βρέ Γιάννη τή μάννα μου νά ξεροβήχει
 μουγκρίζει βρέ Γιάννη κού σοῦ ξεσκίξει τή καρδίᾶ
 ξενοδουλεύτρα μοναχοῦλα ρήμαξε κιᾶ
 ρήμαξε κι' ἡ ζωῆ μου τί τᾶ θέλεις, μεταξῶ μας,
 -δέ μᾶς ἀκούσι κανείς;- μεταξῶ μας, δέν ἔχω κίστη
 σί τί νᾶχω κίστη βρέ Γιάννη;
 λούκα θωρῶ γιά κείό τό ἔρρο σᾶ τᾶταβλα.
 Τῶ τίναξε κού λές ἡ κολαρῶστεια μέσ'στό δρόμο
 κι'οἱ ρουφιδᾶς τό λιβανίζουνε τοῦ ριχνανε μου
 μαῦρα κουρέλια στή μοῦρη-
 -Δέ δουλέεις ἀγόρι; Τοῦ λέω καί θᾶρεια τοῦς ἀφοῦς
 ἴδει κείι κιᾶ σᾶκιο κρέας ζυνεσμένα κλερνᾶνια
 σκουκιδαριῶ κού λές νά τ'εἶναι ἡ ζωῆ μας
 ἴδες μου χαρώσε
 (Ζιγᾶ κι'ἀκούω τό λοχαγῶ)
 φύτρεῖα ἐδκαλόπτους στό χτηματάκι
 μιᾶ γῦρα κισαρῖσια καί κεδκα κεδκα
 -παρᾶτασι βρέ Γιάννη τσί καταστάσεις-
 Καί τί νά τήνέ κᾶνω τήν ἄδεια; κατέχεις το
 ψιλᾶ δέν ἔχω .-
 Κι'ὄστερες νά κᾶω νά τήν ἀκούω νά ξερ βήχει
 νά κᾶω νά τή θωρῶ νά μουγκρίζει μέρα νύχτα
 νά ξενοκλένει καί νά ζαρώνει-ἔρρη φουκαριδρα μάννα-
 Ἔτσι μοῦρχεται νά γίνω δυναμίτης
 (Ζιγᾶ κι'ἀκούω τό λοχαγῶ)
 δυναμίτης βρέ Γιάννη δυναμίτης
 (Ζιγᾶ κι'ἀκούω τό λοχαγῶ)
 Ἰᾶς μπουκῶσαν στόθε ἀχετούς μέ τᾶ σκατᾶ τους
 οἱ κᾶσταρδοῖ -ἔρρη φουκαριδρα μάννα-
 Ἔχ μαννοῦλα μου καί νᾶρουν ἄλλος
 νά σοῦ φορέσω τόν ἥλιο γαροῦφαλο σι'αῦτι.-

M A N N A

-*Αποδίδς τούτου Κατίνα Υιλιόστοκα με τσι φωτογραφίες
 *Έλα Χριστέ και αναγιάς μου λώ μεσα μου
 *Ήταν χροειδίζονται τή δεκανίκια κειτό στο κλάτ
 και κειός ρώταγε γιά τσι μανταρινιές τή γιασεμί
 και τή σκαλίτσα τού τήν *Άλμα μας.

Καλό κανέλι τούτου Κατίνα μου ρουναθρεμένο -μουλάκι μου

Ρήμαξα ή Ξρηη -δδξα σοι Κύριε- ρήμαξα ή Ξρηη
 νά τ'άναστήσω γέρασα πριν όρας μου και Ξέρωσα
 *Ψου και νά τή θάρσεις τ' *Άη Άηα στο πανηγύρι
 νά σέρνη τή λανιόστιχο και νά λιγέ κοκκινομύρουλο-χαρά μου-
 νά τσίβλεμας κός κρυφοθάρσεις οι ελακουριανές-κός
 μέθουσε θάρσεις-

Χριστοβλη μου κός θέ νά βάλει τή σκαλίτσα στο μεστόιχο
 νά ξεκλωνίσει τή γιασεμί κός φούντωσε,
 τσι λεμονιός κός θέ νά τσι κλαδέψι;
 Νά τρέξει στο γιαλό με τήν σκαλίτσα μας
 Νά βουτηχτεί στο γλαρονήσι
 Νά κεί τή νύχτα στος καβρούς και τήν αγγή τσι κείσις;
 Μπορεί νά τή ξεσέρνει -αναγιάς μου- τή καλωκοδύσσυρο
 =*άνδύερνέ το;

Και τ' *Άηληή -θεοβλη μου- νάταν νά μή ξεμέρνε κοτές, κοτές
 Νά κάρουν τσι μαλωθιές στο μαγαζία και τσι σαρτοός
 στ'άλωτια

-και κειό - γλυκέ μου άνθές φτωχό μου έλμα
 και κειό νά κέθεται - φονηδες κός τή πήρατε-
~~νά κέθεται κάρμερα-λωσέρικα σκαλιό κός κός τή νύδουτε-~~
 νά κέθεται κάρμερα και παρανομεμένα-
 Κανόγηδες κός τοβίστε τή δόναρη κός τοβίστε τή λεβεντιό-
 γλυκέ μου άνθές Ξρηη μου περιστέρι.-

Μανώλης Μηρολίτης άγροόματος

έξ *Ιεραπότρας Μεγαλονήσου

17η Φεβρουαρίου 1951

Σιδ χείρς Πατρός Σαρουάλ Ιερομονάχου
 μονής *Άγιων *Ασκητών Θετφ έκιφωτσίσι.

А И И А

Колд кездэ: туган катна кон понанбарына - катна: кон
 кол эч катна кон эч "АИИА" кат.
 кол катна кон эч катна кон эч катна кон
 кол катна кон эч катна кон эч катна кон

Колд катна кон эч катна кон эч катна кон
 кол катна кон эч катна кон эч катна кон
 кол катна кон эч катна кон эч катна кон
 кол катна кон эч катна кон эч катна кон

Колд катна кон эч катна кон эч катна кон
 кол катна кон эч катна кон эч катна кон
 кол катна кон эч катна кон эч катна кон
 кол катна кон эч катна кон эч катна кон

Колд катна кон эч катна кон эч катна кон
 кол катна кон эч катна кон эч катна кон
 кол катна кон эч катна кон эч катна кон
 кол катна кон эч катна кон эч катна кон

Колд катна кон эч катна кон эч катна кон
 кол катна кон эч катна кон эч катна кон
 кол катна кон эч катна кон эч катна кон
 кол катна кон эч катна кон эч катна кон

Μ Ε Τ Ε Ρ Ο Π Ο Υ Λ Η Τ Η Σ

(Μέσ στὸν κόσμο σὺν καὶ μένα δὲ θά βρεῖς ὄμοιο
 ὄντε στὸ καλὸ κορμὸ μου κι' ἄν' τὸ κεζοῦρῳμιο)

-Καὶ τί νά κάνῃς γιὰ νά ξήσῃς πῶ μου καὶ μένα νά τὸ ξέρω
 Δὲ μοῦ πᾶει λέω νά κἀθούμαι καὶ π' ἀκούω τὸ γκρίνιας τοῦ ἔνοῦ
 καὶ τ' ἄλλουνοῦ

(Ταυτοῦρες βρουστοῦκια κερδοτε παρακαλῶ)

- Πᾶει κοῦ λές στὸ γιατρὸ καὶ κειὸς ὄλο τὸ γράφει ραβασόκια
 Ρωσῆς ἂν ἔχουμε λεφτὰ ρε κέρια λεφτὰ γιὰ φάρμακα
 πῶς πῶς δὲν ἔχουμε ψωφί

(Ἄντε στὸ καλὸ κορμὸ μου κι' ἄν' τὸ κεζοῦρῳμιο
 μέσ στὸν κόσμο σὺν καὶ μένα δὲ θά βρεῖς ὄμοιο)

-Κάναμε κοῦ λές μιὰν ἄρορη ἀκέρωμῃ κι' ἄγῶ ὄλο καὶ κἀλουνα
 στὴν κρσινῶδα

-σ' ἀρῶσαι ἀλθῆσια ἢ κρσινῶδα-ῖ-ῖ-

κι' εἶχαν κοῦ λές νά κἀσαι γιὰ κοροῦβιδ
 κι' ἢ ὀδωσῶ ἔτσι γαλῖα ἔτσι γαλῖα κοῦ σὸδρῶχτον νά κἀσαι
 (ὄρδοτε κερδοτε ταυτοῦρες βρουστοῦκια κερδοτερες)-

-Κάτομα ἀληκέρῖς ἔκει δὲ χῆρου

εἶχανε σίντουτρεκοντεῦδκια ἕνα σαρῶ

καὶ κῶμα ὄναιρα κῶναμα κῶμα ὄναιρα

(Δὲ γουαῖρω τίς κερῶλες σοῦ ξαγῖθῆμα

στὶς παῖδνας καὶ τὸ κωμῶρῖ γοννηθῆκα)

-Εἶναι κι' ὁ μικρὸς κοῦ θέλει ὄσλες

καὶ τί νά τοῦ κῆρεῖς κοῦ βλῆμα τὸ βιτρίνας καὶ ραῖνῶμα

μὴ τὸ θεὸ μῖτῶμα ὀδῶνῖν μέσα μου

καὶ κῶμα σὲ χαῖδῶς κῶμα μέσ στὸ κόσμο

(ἄφρετ κέρια κέρια βρουστοῦκια κρσινῶτερες)

-Εἶχε ἕνα λιμανῖο καὶ δὲ χῆρου

κι' ἢ ἀμροῦδα λεῦκῶμαε στὸ μῖτῶ σὲ χῆρῖν

βουτῖθῆμα οἱ ὄδο μας ὀλορῶναχοι

κι' ὄλο τὸ φονεῖα κρσινῶτερες μου καὶ κρσινῶδῶμα μου

(ἔτσι παῖδνας καὶ τὸ κωμῶρῖ γοννηθῆμα)

δὲ γουαῖρω τίς κερῶλες σοῦ ξαγῖθῆμα)

-Ὁμῆγῶλος μου γυῖδε πᾶει μοῦ τὸ σκότωσαν

ἔφρε καὶ γράμῶμα συχαρῖθῆριο.

ἄροῦθῆμα σὺν ἡρῶας Ἔτσι μοῦ γράφει ὁ κέριος λοχηγῶς

(Κρσινῶτερες σφουγῖχτες κερδοτε παρακαλῶ)

-Θεοδῆ μου καὶ νά κῶμῶμα μῖδ ταυτοῦρα

ὄδο κωμῶλλας νῆκῆρνα νά τοῦ γλυκῶμα τὸ στωματῖκι...

Μανῶλης ἠερολῖκης
 ἀγγράματος διὰ χεῖρὸς πατρὸς Σαμουῆλ

Θεοῦ ἐπιφωτισῖ

τῇ 17ῃ Φεβρουαρίου 1951

ΜΙΚΡΟΠΟΥΛΗΣ

(Μέσ στον κόσμο σάν καί μένα δέ θά βρεῖς θροῖο
 ἔντε στό καλό κυρά μου κι' ἀν' τὸ κεξοδρόμιο)
 -Καί τί νά κἀνεῖς γιὰ νά λήσῃς κέ μου καί μένα νά τὸ ξέ,
 Δέ μοῦ πᾶει λέω νά κἀθούμαι καί κ' ἀκούω τὸ γερνίσι τοῦ ἔ
 καί τ' ἀλλουνοῦ

(Τουτῶρες βρουτσῆκια κερδοτε παρακαλῶ)
 - ἴδες κοῦ λές στό γιατρό καί κείος ἔλω τὸ γράφει παρασῆκτα
 Ρωτῆς ἂν ἔχουμε λεφτά πὲ κέρτε λεφτά γιὰ φάρμακα
 κές κός δέν ἔχουμε ψυχή
 (Ἄντε στό καλό κυρά μου κι' ἀν' τὸ κεξοδρόμιο
 μέσ στον κόσμο σάν καί μένα δέ θά βρεῖς θροῖο)
 -Κάναμε κοῦ λές μιάν θροφή ἐκθρομή κι' ἐγὼ ἔλω καί κἀλωνα
 σὲν κρασινέδα

-σ' ἄρῃσαι ἀλήθεια ἢ κρασινέδα-
 κι' εἶχαν κοῦ λές τὴ κέσκια μιά κυροβιδ
 κι' ἡ ἑλλάσσα ἔτσι γαλῆρα ἔτσι γαλῆρα κοῦ σούρχονταν νά κλαῖς
 (ὄρτοτε κερδοτε τουτῶρες βρουτσῆκια κερδοτρες)-
 -Κάτομα ἀληπερῆς ἔκει δέ χέμου

εἶχανε σάντουττεκεφτεδῆκτα ἕνα σαρῶ
 καί κῶσα ἔνεια κἀναμε κῶσα ἔνεια
 (Δέ γουστῶρε τίς καρδίες σοῦ ἐγγήθηκα
 στίς ταβέρνες καί τὰ καρκαρῆ γεννήθηκα)
 -Εἶναι κι' ὁ μικρός κοῦ θέλει σῆλες
 καί τί νά τοῦ κέρτες κοῦ βλεῖω τὸ βιτρίνες καί μαζῶνα
 μὲ τὸ θεῶ μαζῶνα δῶνάν μέσα μου
 καί κλαῖω σὲ χαζὸς μετῶ μέσ στον κόσμο
 (ἴκρτε κέρτε κέρτε βρουτσῆκια κερδοτρες)

-Εἶχε ἕνα λιμανῆκι κεῖ δέ χέμου
 κι' ἡ ἀμοῦθῆτα λυθκινε στό μαζῶ σὲ χιδνί
 βουτῆξῆμε σὲ ἔδο μας ἄλομῶναχοι
 κι' ἔλω τῆ φονῶθα κρηκῆμῆσα μου καί κρηκῆμῆσα μου
 (ὄττε ταβέρνες καί τὰ καρκαρῆ γεννήθηκα
 δέ γουστῶρε τίς καρδίες σοῦ ἐγγήθηκα)

-Ὁμεγάλος μου γυιός πᾶει κοῦ τὸ σῆτσῶσαν
 ἤρα καί γράμμα συχαρητήριο.
 Σκοτῆθηκε σάν ἤρακας "Ἐτσι κοῦ γράφει ὁ κέρτος λοχαγός
 (Κερδοτρες σούρχητρες κερδοτε παρακαλῶ)
 -Θεοδῆ μου καί νά κῶδεια μιά τουτῶρα
 ἔδο καρκαρῆδες νῆκερνα νά τοῦ γλυκῆνω τὸ στοματῆκι...

Μανώλης Παρολιζης
 ἀγγράματος διὰ χειρὸς πατρὸς Σαμουῆλ

Ὁ εἶς ἐκίωτῆσαι

Handwritten notes at the top of the page.

MIXTOLAH THE

First paragraph of text, appearing as a mirror image of the reverse side.

Second paragraph of text, appearing as a mirror image of the reverse side.

Third paragraph of text, appearing as a mirror image of the reverse side.

Fourth paragraph of text, appearing as a mirror image of the reverse side.

Fifth paragraph of text, appearing as a mirror image of the reverse side.

Sixth paragraph of text, appearing as a mirror image of the reverse side.

Seventh paragraph of text, appearing as a mirror image of the reverse side.

Eighth paragraph of text, appearing as a mirror image of the reverse side.

Ninth paragraph of text, appearing as a mirror image of the reverse side.

ΜΙΚΡΟΠΟΥΛΗΤΗΣ

(Μέε στόν κόσμο σόν καί μένα δέ θά βρεῖς θμοιο
 ὄντε στό καλό κυρδ μου κι'ἀν'τό κεζοῦρδμο)
 -Καί τί νά κόνεας γιδ νά ἴσησας πῆ μου καί μένα νά τό ξέρω
 Δέ ποῦ ἀδει λέω νά κῆθουραι καί σ'ἀκούω τσί γκρίνιας τοῦ ἐνοῦ
 καί τ'ἄλλουνοῦ

(Τουτσάρες βρουτσάκια κερδστε παρακαλῶ)
 - Πάει κοῦ λέε στό γιατροῦ καί κείσε ἔλω τσί γράφει ραφασίγια
 ἔρωτε ἔν ἔχουρε λαφῶ ρε κῆριε λαφῶ γιδ φάρμακα
 πῆε πῆε δέν ἔχουρε ψυρή
 (Ἄντα στό καλό κυρδ μου κι'ἀν'τό κεζοῦρδμο
 μέε στόν κόσμο σόν καί μένα δέ θά βρεῖς θμοιο)
 -Κόνεμε κοῦ λέε μιδν ἄμορη ἐκῆρομή κι'ἐγῶ ἔλω καί κῆλουνα
 στήν, πρσινῶδα

-σ'ἀρῆσει ἀλλῆθεια ἡ πρσινῶδα-
 κι'εἶχαν κοῦ λέε τῶ κῆκα μιδ κυρουβιδ
 κι'ἡ ἔθλασου ἔτσι γαλῆρα ἔτσι γαλῆρα κοῦ σούρχονταν νά κῆλας
 (ἄρῆσει κερδστε τουτσάρες βρουτσάκια κρεμῶστερε)-
 -Κῆτομε ἄλημερῆς ἐκεῖ δέ χῆμου.
 εἶχανε σάντουϊτσκερετῆδῆκια ἔνα σῶρδ
 καί κῆσα ἔναιρα κῆνυρε κῆσα ἔναιρα
 (Δε γουσῆρω τίς κῆρῶλες σοῦ ξηγήθηκα
 στίς τῶβῆρες καί τῶ κῆκαρε γῆννηθηκα)
 -Εἶναι κι'ὁ μῆρεδ κοῦ θέλει σῆλες
 καί τί νά τοῦ ἀρῆεις κοῦ βλένω τσί βιτρίνες καί μῆτῶνω
 μῆ τῶ θεῶ μῆτῶνω δῆνῶν μῆσα μου
 καί κῆλετω σῆ χαῖδε κῆτῆδ μῆσ στό κόσμο
 (Πῆρετε ἀρῆτε κῆριε βρουτσάκια κρεμῶστερε)
 -Εἶχε ἔνα λιτανῆκι κῆί δέ χῆμου
 κι'ἡ ἀμοῦτῆδα λῆσκαινε στό μῆστο σῆ χιδνι
 βουτῆξῆμε οἱ ἔδο μῆε ἄλορῶναχοι
 κι'ἔλω τῆ ρῶνετῆρα πρῆγκῆμῆσα μου καί πρῆγκῆμῆσα μου
 (ἄρῆς τῶβῆρες καί τῶ κῆκαρε γῆννηθηκα
 δέ γουσῆρω τίς κῆρῶλες σοῦ ξηγήθηκα)
 -Ὁμεγῆλοδ μου γυιδῆς ἀδει ποῦ τό σῆδῶσαν
 πῆρα καί γράμμα συγχαρητῆριο.
 Σκοῦτῆρηκε σόν ἡρωσε "Ἐτσι ποῦ γράφει ὁ κῆριος λοχαγῆδ
 (Κρεμῶστερε σῆυρῆγῆρε κερδστε παρακαλῶ)
 -Θεοδῆ μου καί νά κῆδῆγια μιδ τουτσῆρα
 ἔδο κῆραμῶλες νῆσῆρα νά τοῦ γῆκῆνω τῶ σῆραμῆκι...

Μανώλης Παρολιῆς
 ἀγράφματος διδ χεῖρῆδ πατροῦ Χαρουφῆ.

Θεῶδῆ ἀκῆρωτῆσει

- 1951 -

